

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ТРГОВИНЕ,
ТУРИЗМА И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА
Сектор за нормативне и управне послове

Београд
Број: 011-00-00084/2016-03
Датум: 8. фебруар, 2016. године

Господин, Милан Марковић

Предмет: Мишљење о примени члана 46. Закона о туризму

Поводом Вашег обраћања дана 25.1.2016. године, достављен је допис Владе Републике Србије Број: 07-00-00268/2016-01 од 18. јануара 2016. године, на даље поступање овом министарству.

Ваш поднесак се односи на појашњење примене члана 46. Закона о туризму („Службени гласник РС”, бр. 36/2009, 88/2010, 99/2011 – др. закони, 93/2012 и 84/2015) и поступање планинских удружења, а у прилогу достављате прописе Републике Хрватске и Директиве Европске уније.

Без намере да се упустимо у тумачење одредби Закона и правилника Републике Хрватске, као и Директиве Европске уније у овом одговору базираћемо се само на одредбе закона Републике Србије, конкретно Закона о туризму, јер се само те одредбе могу применити у предметном случају.

Конкретно, ваше питање се односило на дилему да ли се организација превоза и смештаја од стране спортских, односно планинских удружења има сматрати туристичким путовањем, које подлеже одредбама члана 46. Закона о туризму. Као пример наводите организован одлазак на утакмицу нпр. спортског клуба „Партизан“, који подразумева услугу превоза и смештаја.

У конкретној ситуацији, без обзира на чињеницу у коју сврху се организује путовање и ко га организује, мишљења смо да се и на ову ситуацију примењују одредбе члана 46. Закона, јер је путовање организовано тако што исто чини комбинацију две услуге (превоз и смештај) и унапред је утврђено и припремљено.

Наиме чланом 3. тачка 25) Закона о туризму дефинисано је туристичко путовање као комбинација две или више туристичких услуга (превоз, смештај и друге туристичке услуге), које је утврдио или припремио организатор путовања самостално или по захтеву путника, у трајању дужем од 24 сата или у краћем трајању ако укључује једно ноћење, као и вишедневни боравак који укључује само услугу смештаја у одређеним терминима или временском трајању које се нуди на продају и продаје по јединственој цени. Даље, чланом 46. истог закона дата је могућност, уз одређене услове, да синдикалне организације, удружења пензионера, феријалне, студентске, извиђачке и планинске организације и установе социјалне и дечје заштите, као и друга удружења и организације, могу

само за своје чланове, односно кориснике, у складу са својим статутом, организовати туристичко путовање или излет (у даљем тексту: путовање), без сврхе стицања добити.

Уједно вас обавештавамо да спортски клуб Партизан има основану туристичку агенцију „PREDUZEĆE ZA TURIZAM PARTIZAN-TRAVEL DOO BEOGRAD“, спортски клуб Црвена звезда има туристичку агенцију – „CRVENA ZVEZDA-TURISTIČKA AGENCIJA DOO BEOGRAD“, а Фудбалски савез Србије има агенцију „PLAVI, PLAVI“ doo.

Даље указујете на постојање планинских друштава, са дугом традицијом и да се ради о таквим активностима које су у приличној мери присутне у Републици Србији, али не на тако масован начин како је то у земљама Европе. С тим у вези вршите поређење прописа у вези са организовањем експедиција од стране планинара у земљама Европе са Републиком Србијом и сматрате да се Законом о туризму доводи у питање реализација такве активности планинских удружења. Такође, наводите да ни у једној земљи Европске уније није прописана законска обавеза да туристичке агенције организују путовања или само превоз удружењима грађана и спортским организацијама.

С тим у вези, указујемо да право организовања и спровођења активности планинара, као што је вишenedељни одлазак на експедицију Законом о туризму није онемогућен. Овде посебно указујемо, јер је очигледно дошло до погрешног разумевања одредби Закона о туризму, да се наведеним законом не ограничава удружењима грађана и спортским организацијама право да организују туристичко путовање или излет (па и експедицију) нити постоји прописана законска обавеза да само туристичке агенције могу организовати такво путовање или само превоз, већ је управо та могућност дата и самим удружењима, односно организацијама. Одређена ограничења постоје само у делу одредби члана 46. Закона о туризму, али се њима не ускраћује напред наведено право, већ се само упућују на могућност организовања оних путовања која су предвиђена Планом путовања и којима се остварују циљеви утврђени оснивачким актом, односно статутом.

Даље наводите да је планинарима онемогућено да у свом походу, нпр. када дођу на маратон, обиђу неки од манастира или застану код неког културно историјског споменика. Напомиње се да је оваква Ваша тврдња потпuno неутемељена у Закону о туризму, посебно што одредбама тог закона таква могућност није искључена и не види се на основу којих норми проистиче Ваш став.

Неспорно је да ће сва удружења или организације која организују путовања за своје чланове, сагласно члану 46. Закон о туризму имати одређене обавезе као што су: упис у одговарајући регистар (што им даје легалитет рада), доношење оснивачког акта и статута, вођење евиденције о чланству, утврђивање годишњег плана путовања (уз могућност његове измене), вођење евиденције уговора и података из уговора закључених са трећим лицима којима је поверио извршење услуга превоза, смештаја и др., вођење евиденције самих путовања. Даље, удружења или организације су дужне да свако путовање пријаве туристичкој инспекцији, најкасније пет радних дана пре отпочињања путовања, уз коју пријаву се доставља програм путовања, као и списак путника са доказом о чланству и др.

Напред наведене обавезе, у одређеном делу, биле су прописане и одредбама Закона о туризму, пре доношења Закона о изменама и допунама Закона о туризму („Службени гласник РС”, број 84/2015), тако да су сада само проширене обавезе удружења или организације, а све са циљем обезбеђивања

веће законитости у раду и увођења у легалне токове организовања путовања (евидентирање уговора, плаћање услуга на прописан начин и сл.). Такође, овим одредбама обезбеђује се и већа заштита права корисника оваквих путовања.

У вези са питањем о примени Закона о заштити података о личности (Сл. гласник РС бр. 97/08, 104/09 - др. закон, 68/12 - УС, 107/12), није у надлежности овог министарства да с тим у вези даје тумачење, али је неспорно да је сваки државни орган у обавези да, уколико има елемената за примену наведеног закона, поступи у складу са прописаним.

